အတွဲ ၄၊ အမှတ် ၄၃၊

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

၁၃၃၄ ခု၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၄ ရက် (၂၁–၁၀–၇၂)

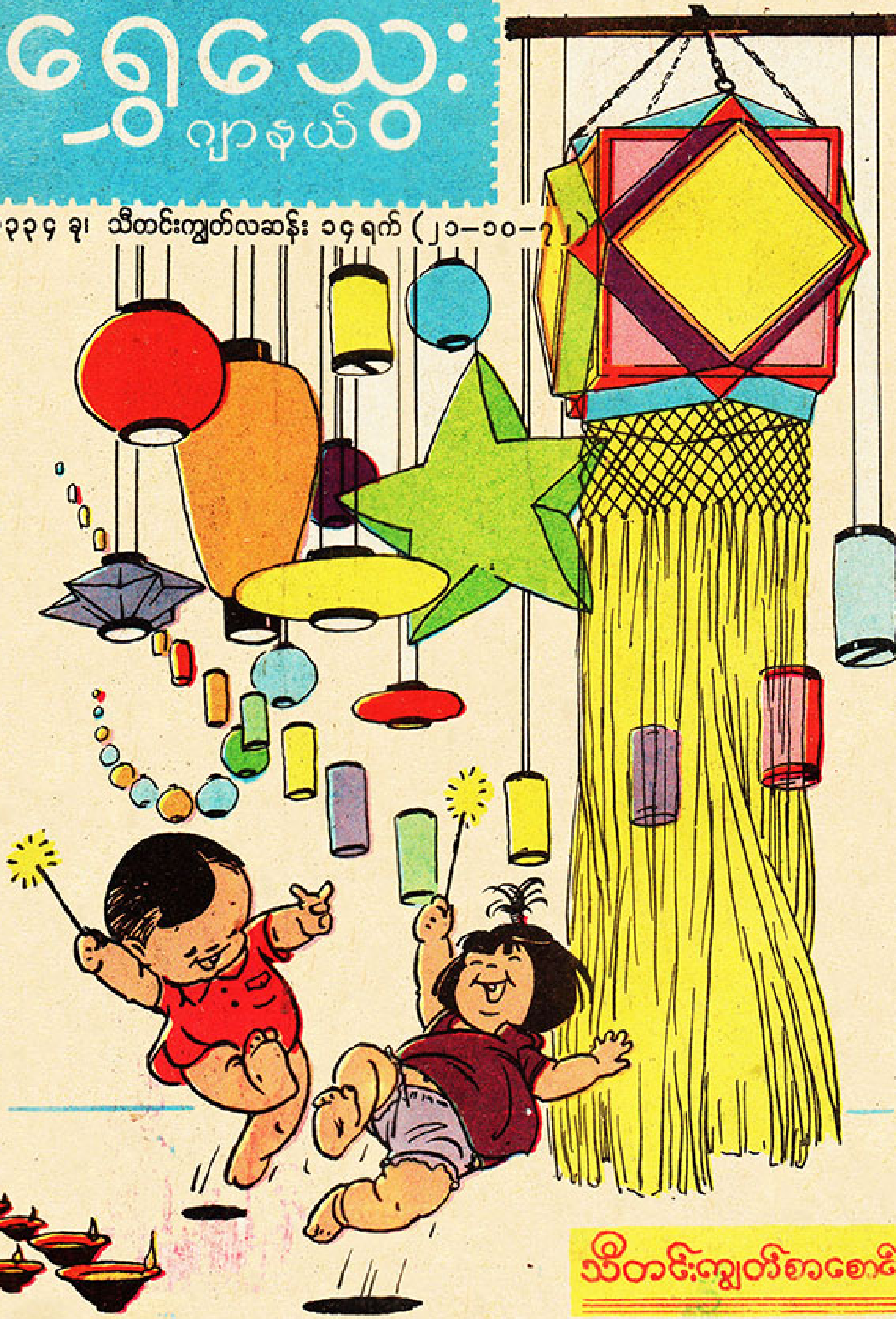

သီတင်းကျွတ်စာစောင်

စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။

မေတ္တာ စေတနာ

ပန်းချီ - ဦးဘကြည်
ဇာတ်လမ်း - လှလှ

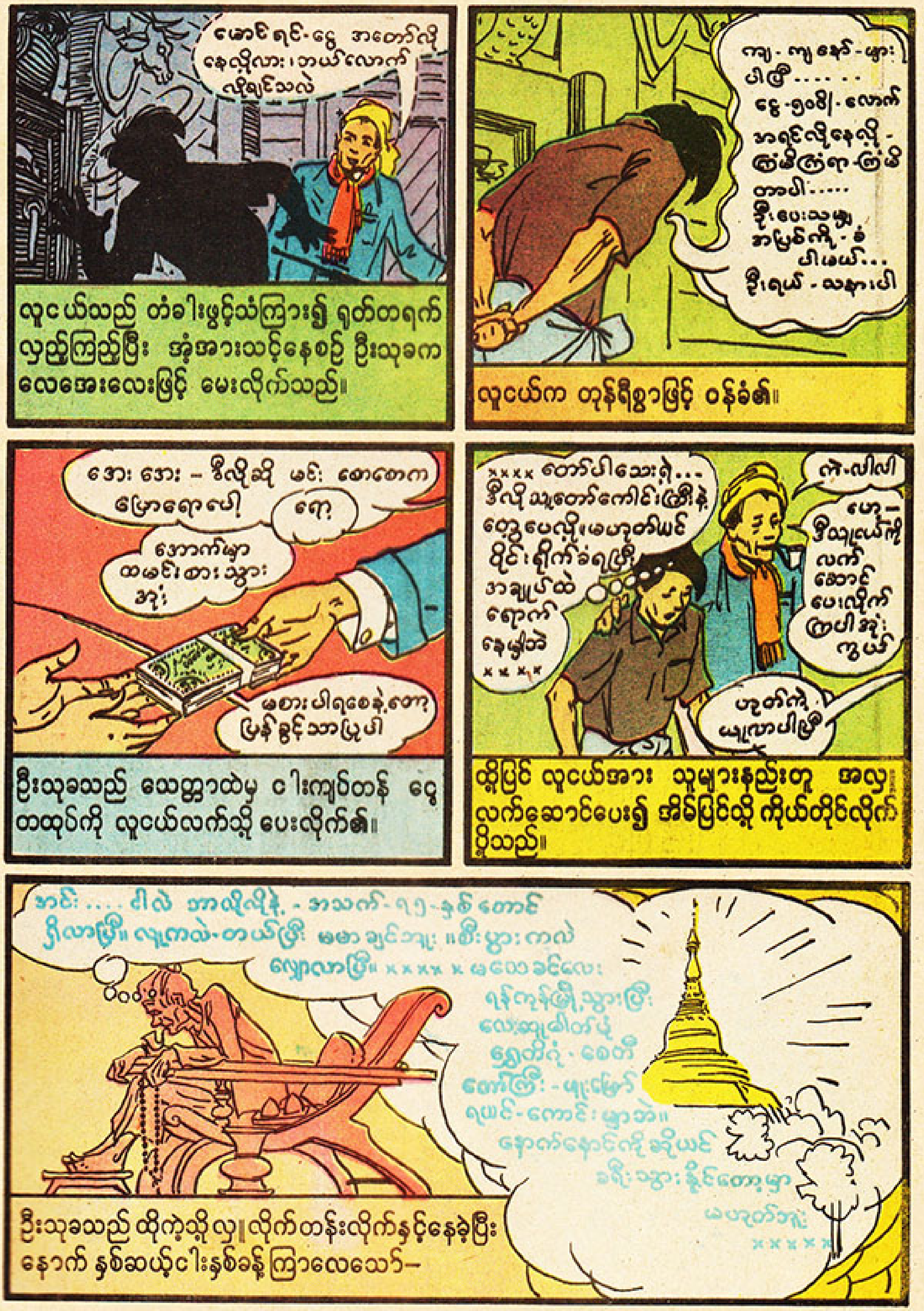
မောင်ရင်-ငွေ အတော်လို နေလို့လား၊ ဘယ်လောက် လိုချင်သလဲ
လူငယ်သည် တံခါးဖွင့်သံကြား၍ ရုတ်တရက် လှည့်ကြည့်ပြီး အံ့အားသင့်နေစဉ် ဦးသုခက လေအေးလေးဖြင့် မေးလိုက်သည်။
ကျ-ကျေးဇူး-များ ပါဗျာ..... ငွေ-၅၀၀၀-လောက် အရင်လိုနေလို့-ကြံမိကြံရာ-ကြံမိ တာပါ..... ဦးပေးသမျှ အပြစ်ကို-ခံ ပါမယ်... ဦးရယ်-သနားပါ
လူငယ်က တုန်ရီစွာဖြင့် ဝန်ခံ၏။
အေး အေး – ဒီလိုဆို မင်း စောစောက ပြောရောပေါ့
ရော့
အောက်မှာ ထမင်းစားသွား အုံး
မစားပါရစေနဲ့တော့ ပြန်ခွင့်သာပြုပါ
ဦးသုခသည် သေတ္တာထဲမှ ငါးကျပ်တန် ငွေ တထုပ်ကို လူငယ်လက်သို့ ပေးလိုက်၏။
xxxx တော်ပါသေးရဲ့... ဒီလိုသူတော်ကောင်းကြီးနဲ့ တွေ့ပေလို့၊ မဟုတ်ယင် ပိုင်းရိုက်ခံရပြီး အချုပ်ထဲ ရောက်နေမှာပဲ xxxx
ကဲ-လါလါ
ဟေ့– ဒီသူငယ်ကို လက် ဆောင် ပေးလိုက် ကြပါအုံး ကွယ်
ဟုတ်ကဲ့ ယူလာပါပြီ
ထို့ပြင် လူငယ်အား သူများနည်းတူ အလှူ လက်ဆောင်ပေး၍ အိမ်ပြင်သို့ ကိုယ်တိုင်လိုက် ပို့သည်။
အင်း.... ငါလဲ အလိုလိုနဲ့ - အသက်-၇၅-နှစ် တောင် ရှိလာပြီ။ လူကလဲ-တယ်ပြီး မမာချင်ဘူး ။စီးပွားကလဲ လျော့လာပြီ။ xxxx x မသေခင်လေး ရန်ကုန်မြို့သွားပြီး လေးဆူဓါတ်ပုံ ရွှေတိဂုံ-စေတီ တော်ကြီး-ဖူးမြော် ရယင်-ကောင်းမှာပဲ။ နောက်နောင်ကို ဆိုယင် ခရီးသွားနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး xxxx
ဦးသုခသည် ထိုကဲ့သို့ လှုလိုက်တန်းလိုက်နှင့်နေခဲ့ပြီး နောက် နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ခန့် ကြာလေသော်–

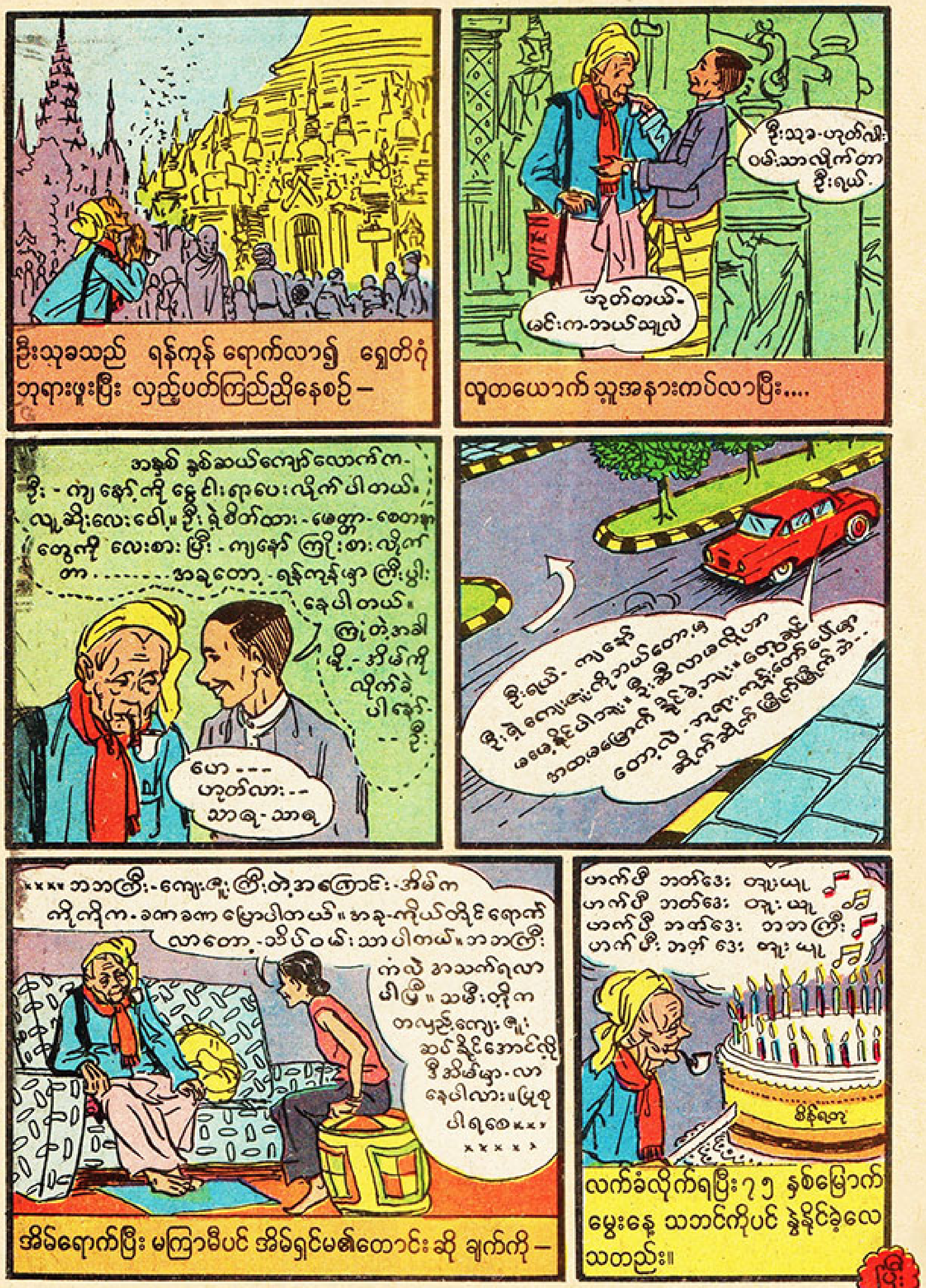
ဦးသုခသည် ရန်ကုန် ရောက်လာ၍ ရွှေတိဂုံဘုရားဖူးပြီး လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုနေစဉ် –
ဦးသုခ-ဟုတ်လား·ဝမ်းသာလိုက်တာ ဦးရယ်.
ဟုတ်တယ်-မင်းက-ဘယ်သူလဲ
လူတယောက် သူ့အနားကပ်လာပြီး....
အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်လောက်က-ဦး-ကျနော့်ကို ငွေငါးရာပေးလိုက်ပါတယ်။ လူဆိုးလေးပေါ့။ ဦးရဲ့စိတ်ထား-မေတ္တာ-စေတနာတွေကို လေးစားပြီး-ကျနော် ကြိုးစားလိုက်တာ........အခုတော့-ရန်ကုန်မှာ ကြီးပွါးနေပါတယ်။ ကြုံတဲ့အခါမှ-အိမ်ကို လိုက်ခဲ့ပါနော်--ဦး
ဟော---ဟုတ်လား--သာဓု-သာဓု
ဦးရယ်- ကျနော် ဦးရဲ့ကျေးဇူးကိုဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်ပါဘူး။ ဦးဆီလာခဲ့လို့ဟာ အထူးမမြောက်နိုင်ခဲ့ဘူး။ တွေ့ချင်တော့လဲ·ဘုရားကျန်းတော်ပေါ်မှာ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ဘဲ...
××× ဘဘကြီး-ကျေးဇူးကြီးတဲ့အကြောင်း-အိမ်က ကိုကိုက-ခဏခဏ ပြောပါတယ်။ အခု-ကိုယ်တိုင်ရောက်လာတော့-သိပ်ဝမ်းသာပါတယ်။ ဘဘကြီးကလဲ အသက်ရလာပါပြီ။ သမီးတို့က တလှည့်ကျေးဇူးဆပ်နိုင်အောင်လို့ ဒီအိမ်မှာ-လာနေပါလား။ ပြုစုပါရစေ×××××
အိမ်ရောက်ပြီး မကြာမီပင် အိမ်ရှင်မ၏တောင်းဆို ချက်ကို –
ဟက်ပီ ဘတ်ဒေး တူးယူ
ဟက်ပီ ဘတ်ဒေး တူးယူ
ဟက်ပီ ဘတ်ဒေး ဘဘကြီး
ဟက်ပီ ဘတ်ဒေး တူးယူ
လက်ခံလိုက်ရပြီး ၇၅ နှစ်မြောက် မွေးနေ့ သဘင်ကိုပင် နွှဲနိုင်ခဲ့လေသတည်း။
ပြီး

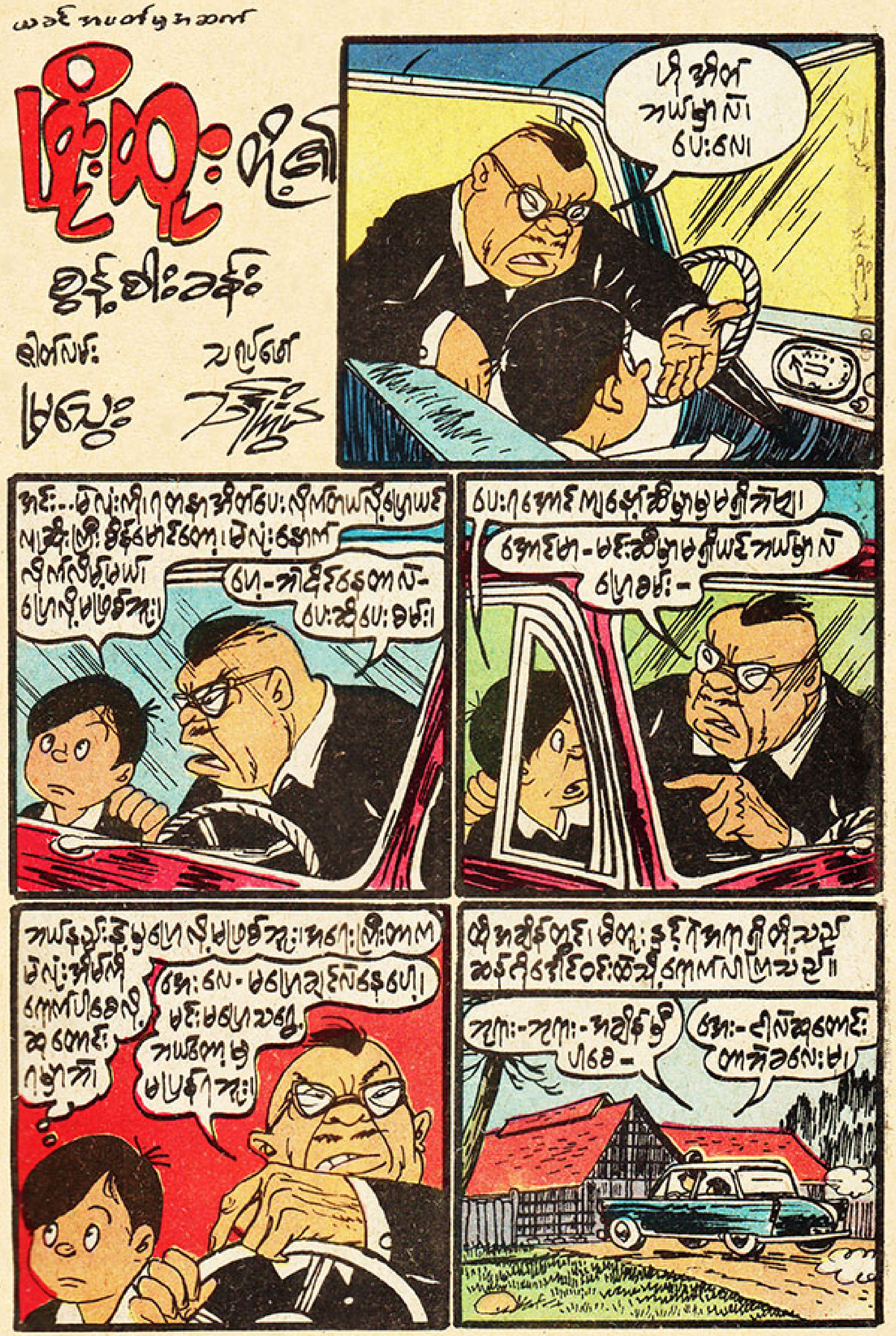
ယခင်အပတ်မှအဆက်
ဖိုးလုံးတို့ရဲ့
စွန့်စားခန်း
ဇာတ်လမ်း
သရုပ်ဖော်

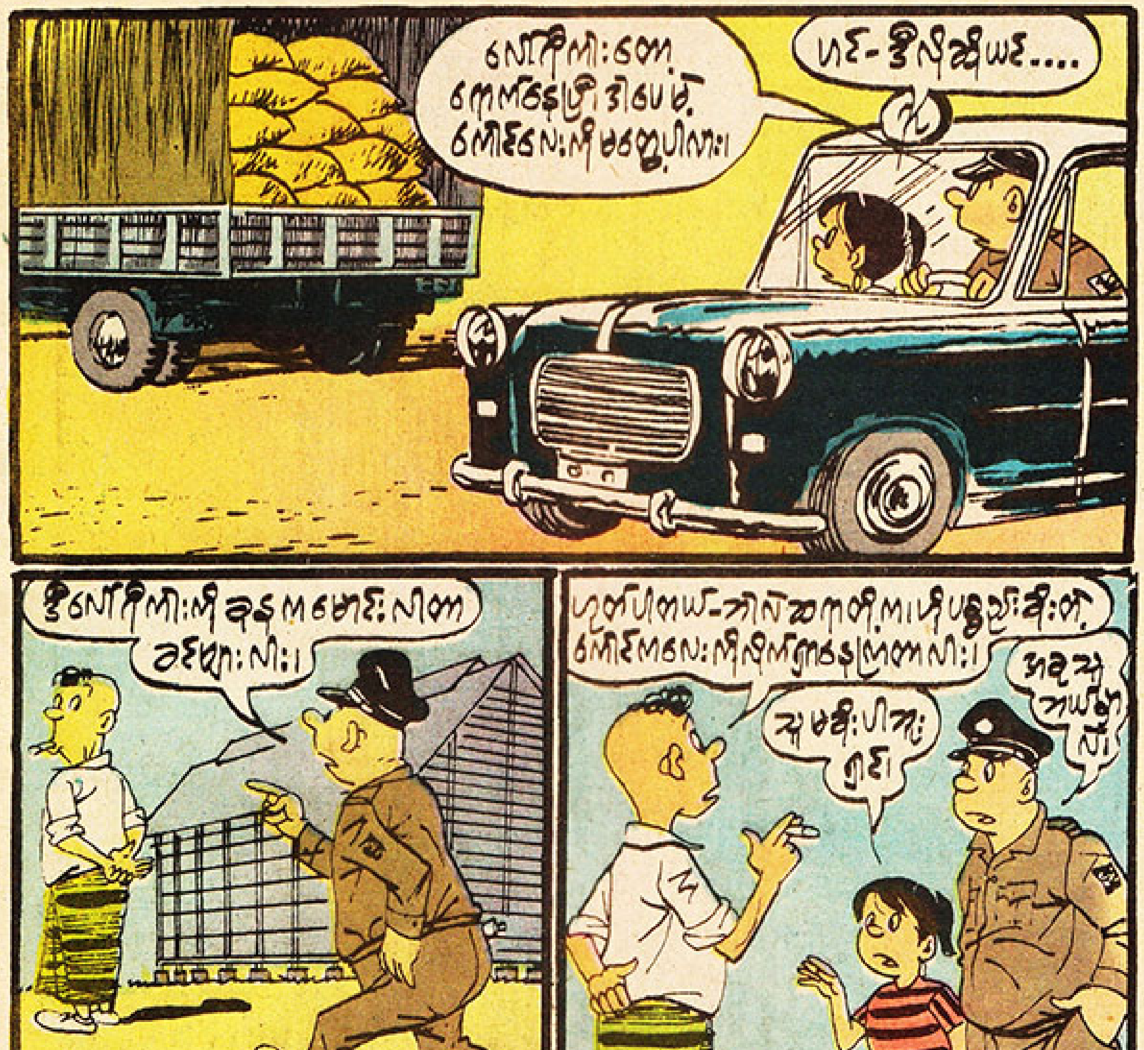

လော်ရီကားတွေ ကောက်ဝင်နေပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ကောင်လေးကို မတွေ့ပါလား၊
ဟင်း-ဒီလိုဆိုရင်....
ဒီလော်ရီကားကို ခုနက မောင်းလာတာ ခင်ဗျားလား၊
ဟုတ်ပါတယ်-ဘာလဲ ဆာဂျင်တို့က ကျုပ်ပစ္စည်းခိုးတဲ့ ကောင်ကလေးကို လိုက်ရှာနေကြတာလား၊
သူ မခိုးပါဘူး ရှင်၊
အခု သူ ဘယ်မှာ လဲ၊
သူ လူကြီးတစ်ပေါက်နဲ့ ပါသွားလေရဲ့၊ ဒီလူကြီးက ပြောတယ် ကောင်လေး သူ့ပစ္စည်းကို ခိုးလာ တယ်တဲ့ ခင်ဗျ၊
မျက်နှာပေါက်ကျွဲကျွဲ၊ မျက်နှာပုံလေးတော်ဒီ့၊ ကျွန်တော် သူ့အကြောင်း မသိပါဘူး ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ကောင်လေး သူ့ပစ္စည်းခိုးလာ တယ်ဆိုလို့၊

သူတို့ ဘယ်ဘက်ကို ထွက်သွားကြသလဲ။
ဟိုဘက်ကို ထွက်သွားကြတယ်။
ဘယ်လိုကားမျိုးလဲဆိုတာကော မှတ်မိလိုက်သလား။
ကားကတော့ အနက်ဘဲ၊ နံပါတ်ကိုတော့ မမှတ်မိဘူး။ ဒါပေမဲ့-ဃ-နံပါတ် ဘဲဗျ။
ကောင်းပြီလေ- ဒီလောက်သိယင်နဲ့တော့ အထောက် အကူရကောင်းပါရဲ့။ ကျေးဇူးဘဲဗျ။
ကားနံပါတ်- ဂ- ၈ ခ ကားပျောက်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့... လမ်းကဆန့်ကို ဒေါ်ခင်မနေ နေအကြောင်း ကြားနေပါတယ်။ ကော်ဇီမလေးတယောက်ကို ဃ-နံပါတ် ကားအနက်တစီးနဲ့... ကျွန်းလမ်းအတိုင်း ခေါ်သွားတယ်တဲ့။ အဲဒီကားတစီး အဲဒီဖက် လိုက်သွားပါ။
ဂုကားတွေကို အကြောင်းကြားလိုက်ပြီ၊ ဝေးဝေး မရောက်နိုင်ပါဘူး။ ဒီလိုကားသမား တွေ့တဲ့လမ်း အတိုင်းလိုက်သွားယင် မိမှာသေချာပါတယ်။
ကျွန်မတို့ ခုဘယ်ကိုသွားနေတာလဲ။
သူတို့ ခုတင်ချနေကျ နေရာဘက်ကိုသွားနေတာ၊ ဟိုမှာ ကားအနက်တစီးတွေ့-ကြည့်စမ်း။
အနက်ပေမဲ့၊ ဃ-နံပါတ် မဟုတ်ဘူး ဦးလေးရဲ့!

ထူးဆန်းသော သတ္တဝါများ

ရဲမြင့်/စံတိုး

ပစိဖိတ် သမုဒ္ဒရာတွင် တွေ့ရသော ငမြွေပွေးခေါ်ငါးတမျိုးဖြစ်သည်။ ရှည်လျားသော သွားများ အစွယ်များ ရှိသည်။ အရောင်တောက်နေသော် အာရုံမှင်ဖြင့် သားကောင်များကို မြှူဆွယ်၍ ကြီးမားသော အစာများကိုမျိုနိုင်သည်အထိ ပါးစပ်ကျယ်သည်။

လီမာမျောက်မျိုးထဲမှ ဖြစ်သော မျောက်လှောင်ခေါ် မျောက်မောင်းမဖြစ်သည်။ အာရှတိုက် တောင်ပိုင်းတွင် တွေ့ရသည်။ ရှဉ့်ထက်သေးငယ်သော်လည်း နူးညံ့သော အမွေးနှင့် ပြူးကျယ်သော မျက်လုံးများကြောင့် အလွယ်တကူ မြင်တွေ့နိုင်သည်။ သစ်ပင်ထိပ်များ အကြားတွင် နှေးကွေးစွာ သွားလာကာ ငှက်ဥများ၊ ငှက်ပေါက်ကလေးများ၊ နို့တိုက်သတ္တဝါ အငယ်စားများနှင့် ပိုးမွှားများကို ဖမ်းယူ စားသောက်သည်။ ခြေလက်များ၏သဏ္ဍာန်မှာလူ့လက်နှင့်တူသည်။ သို့သော် ခြေညှိုးများတွင် ခြေသည်းရှည် တချောင်းစီ ရှိ၍ ယင်း ခြေသည်းဖြင့်အမွေးများကို သန့်ရှင်းအောင် ပြုလုပ်သည်။

ခရုမျိုးတွင် ပါဝင်သော သတ္တဝါတမျိုးဖြစ်သည်။ အပြာရောင်ရှိပြီး ပင်လယ်မှိုကောင်နှင့် ဆင်တူသည်။ ထူးခြားသည်မှာ ယင်း၏ အသက်ရှူကရိယာများပင်ဖြစ်သည်။ ကိုယ်၏ ဘေးတဖက်တချက်တွင်ရှိသော ပန်ပွားများမှ အသက်ရှူသည်။ ပင်လယ်ရေပြင် တခွင်တွင် ကျက်စား၍ ပင်လယ်ခူအမျိုးမျိုးကို စားသောက်သည်။

ဩစတြေလျတိုက် တွင် တွေ့နိုင်သော ဖွတ်ပုတတ်တမျိုးသည် ရန်သူများကို ထူးဆန်းသော နည်းဖြင့် ခြောက်လှန့်တတ်သည်။ ယင်း၏ လည်ပင်းပတ်လည်၌ အကြေးခွံ များဖြင့်ပြီးသော ကြာယပ် တခုပါရှိသည်။ ကြာယပ်မှာ သာမန် အချိန်တွင် ကိုယ်နှင့် ကပ်လျက်ရှိပြီး ရန်သူကို ခြောက်လှန့် လိုသော အခါ လျှာမှ အကြောများကိုကျုံ့စေခြင်းဖြင့် ကြာ ယပ် ကိုထောင်ထ လာစေသည်။ ထိုအခါ၌ ယင်း၏ ကိုယ်သည် ရှိရင်းထက်ပို၍ ကြီးလာသည်ဟု ထင်ရသည်။

နယူး ဂီနီကျွန်းတွင် တွေ့ရသော နန်း၀န် ငှက်တမျိုး ဖြစ်သည်။ ငှက်ထီးသည် ငှက်မရှေ့၌ မိမိ၏အ၀ါရောင် အမွေးများ ဖုံးအုပ်လျက် ရှိသော ရင်ပုံကို မို့မောက် စေလျက် လှပစွာကပြလေ့ရှိသည်။ က မပြမီ အချင်း ၁၅ ပေ ပတ်လည်ရှိ နေရာတပိုက်မှ သစ်ရွက် သစ်သီး များကို လိုက်လံဆိတ်ဖဲ့ပစ်လေ့ရှိသည်။ ခုနစ်လက်မခန့် အရွယ်သာရှိသော ငှက်တကောင်က ယင်းသို့ ပြုမူနိုင်သည်မှာ အံ့ဩဘွယ်ကောင်းသည်။

သစ်အယ်စေ့ပိုးဟုခေါ်သော ပိုးတောင်မာ တမျိုးဖြစ်သည်။ ယင်း၏ အသွင် အပြင်မှာ သစ်အယ်စေ့နှင့် သဏ္ဍာန်တူသည်။ ယင်း၏ နှာယောင်မှာ ယင်း၏ ကိုယ်ထည် အလျားခန့် ရှည်လျားသည်။

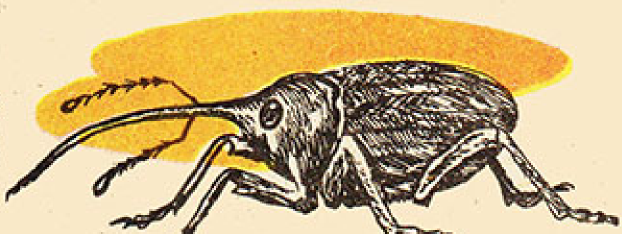

နှာယောင်၏ အဖျားတွင် ညှပ်လက်မ တစုံပါရှိ၍ ယင်းညှပ်လက်မဖြင့်သစ်စေ့များကိုငင်း၊ ပင်စည်နှင့် အကိုင်းအခက်များကိုငင်း ဖောက်ထွင်းနိုင်သည်။

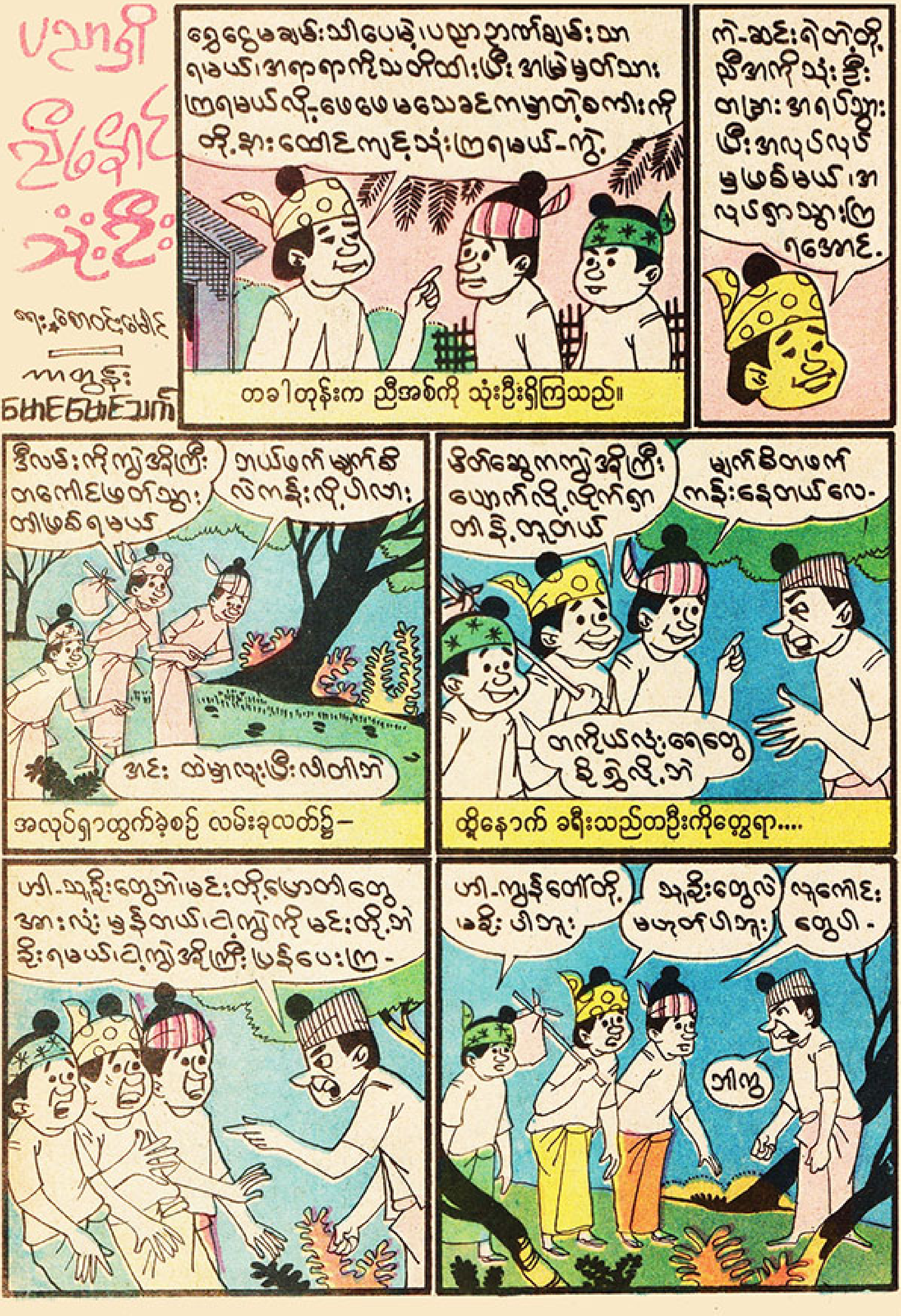
ပညာရှိ ညီနောင် သုံးဦး
ငွေငွေမချမ်းသာပေမဲ့ ပညာဗဟုသုတ ချမ်းသာရမယ်၊ အရာရာကိုသတိထားပြီး အမြဲမှတ်သားကြရမယ်လို့ ဖေဖေမသေခင်က မှာတဲ့စကားကို တို့ အားထားကျင့်သုံးကြရမယ်-ကွဲ့.
ကဲ-ဆင်းရဲတဲ့တို့ ညီအကိုသုံးဦး တခြားအရပ်သွား ပြီးအလုပ်လုပ်မှဖြစ်မယ်၊ အလုပ်ရှာသွားကြရအောင်.
တခါတုန်းက ညီအစ်ကို သုံးဦးရှိကြသည်။
ဒီလမ်းကို ကျွဲအိုကြီး တကောင်ဖြတ်သွားတာဖြစ်ရမယ်
ဘယ်ဖက်မျက်စိ လဲကန်းလို့ပါလား
အလုပ်ရှာထွက်ခဲ့စဉ် လမ်းခုလတ်၌—
မျက်စိတဖက် ကန်းနေတယ်လေ.
တကိုယ်လုံးရေတွေ စိုရွှဲလို့ဟ
ထို့နောက် ခရီးသည်တဦးကိုတွေ့ရာ....
ဟဲ-သူခိုးတွေဟဲ မင်းတို့မှာတဲ့တွေ အားလုံးမှန်တယ်၊ ငါ့ကျွဲကို မင်းတို့ဟဲ ခိုးရမယ်၊ ငါ့ကျွဲအိုကြီးပြန်ပေးကြ-
ဟဲ-ကျွန်တော်တို့ မခိုးပါဘူး
သူခိုးတွေလဲ မဟုတ်ပါဘူး
လူကောင်း တွေပါ-
ဘာကွ

ကဲ-ဒီအမှုကို ဘုရင်ကြီး သိသွားပြီး၊ အမှုဆိုင်မှ ဖြစ်မယ်၊ လာလိုက်ခဲ့ကြ.
ပိုင်ရှင်မဖော်ဘဲသိနေတယ်ဆိုတော့ မင်းတို့ခိုးတာဘဲ
မမြင်ဖူးဘဲဘာကြောင့် အကုန်သိရတာလဲ
သို့ဖြင့် ဘုရင်ကြီးထံ ရောက်ကြလေသော်–
သေဆုံးသွားတဲ့ ဖခင်ကြီးရဲ့မှာကြားခဲ့တဲ့စကား အရ-အရာရာကို လေ့လာမှတ်သားခဲ့လို့ပါဘုရား
ဘုရင်ကြီးသည် သူတို့၏ ပညာစွမ်းကို စမ်းလိုသဖြင့် အစီအစဉ်တခု ပြုလုပ်လေသည်။
ကဲ-ဒီသေတ္တာထဲမှာဘာရှိလဲ-မှန်မှန်ဖြေစမ်း၊ မဖြေနိုင်ယင် ဒဏ်ခတ်ခံရမယ်
လုံးဝိုင်းတဲ့ပစ္စည်းတခု အထဲမှာရှိပါတယ်
သရက်သီးပါ အကိုကြီး-ရဲ့.
သရက်သီးအမှည့် မဟုတ်ဘူး၊ အစိမ်းပါ
ဟာ-မှော်တာ မှန်တယ်ဟေ့
သရက်သီး အစိမ်းတလုံး ဆိုတာမှန်တယ်.
သေတ္တာကို ဖွင့်ကြည့်သော အခါ–

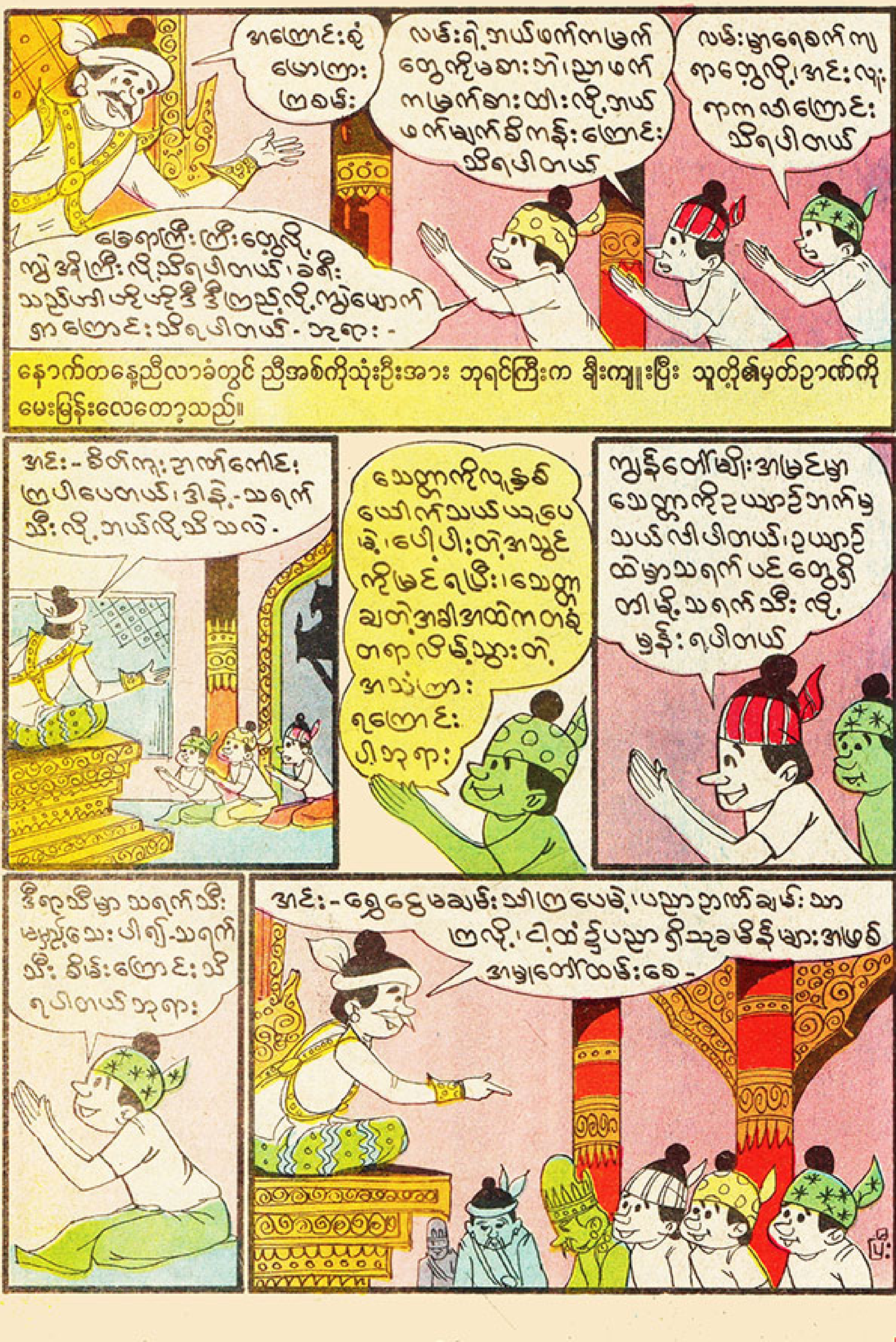
အကြောင်းစုံ လျှောက်ကြားကြစမ်း
လမ်းရဲ့ဘယ်ဖက်ကမြက်တွေကိုမစားဘဲ၊ ညာဖက်ကမြက်စားထားလို့ ဘယ်ဖက်မျက်စိကန်းကြောင်း သိရပါတယ်
လမ်းမှာရေစက်ကျရာတွေ့လို့ အင်းလုံးကာကလာကြောင်း သိရပါတယ်
ခြေရာကြီးကြီးတွေ့လို့ ကျွဲအိုကြီးလို့သိရပါတယ်၊ ခရီးသည်ဟာဟိုဟိုဒီဒီကြည့်လို့ ကျွဲပျောက်ရှာကြောင်းသိရပါတယ် - ဘုရား -
နောက်တနေ့ညီလာခံတွင် ညီအစ်ကိုသုံးဦးအား ဘုရင်ကြီးက ချီးကျူးပြီး သူတို့၏မှတ်ဉာဏ်ကို မေးမြန်းလေတော့သည်။
အင်း - ခိတ်ကျူးဉာဏ်ကောင်းကြပါပေတယ်၊ ဒါနဲ့ - သရက်သီးလို့ ဘယ်လိုသိသလဲ.
သေတ္တာကိုလှန်ချ ပေါက်သည်ယူပြေနဲ့၊ ပေါ့ပါးတဲ့အသွင်ကိုမြင်ရပြီး၊ သေတ္တာချတဲ့အခါ အထဲကတရွတရာ လိမ့်သွားတဲ့အသံကြားရကြောင်းပါဘုရား
ကျွန်တော်မျိုးအမြင်မှာ သေတ္တာကိုဥယျာဉ်ဘက်မှ သယ်လာပါတယ်၊ ဥယျာဉ်ထဲမှာသရက်ပင်တွေရှိတာမို့ သရက်သီးလို့ မှန်းရပါတယ်
ဒီရာသီမှာ သရက်သီးမမှည့်သေးပါ၍ - သရက်သီးစိမ်းကြောင်းသိရပါတယ်ဘုရား
အင်း - ရွှေငွေမချမ်းသာကြပေမဲ့၊ ပညာဉာဏ်ချမ်းသာကြလို့၊ ငါ့ထံ၌ပညာရှိသုခမိန်များအဖြစ် အမှုတော်ထမ်းစေ -
ပြီး

တိဗက်နှင့် နီပေါ နှစ်နိုင်ငံနယ်ခြားရှိ ဧဝရက်တောင်သည် ၁၉၅၄ ခုနှစ် တိုင်းတာချက်အရ ပေပေါင်း ၂၉,၀၂၈ ရှိ၍ ကမ္ဘာတွင် အမြင့်ဆုံး ဖြစ်၏။ ၁၈၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် အိန္ဒိယ မြေတိုင်း ညွှန်ကြားရေး ဝန်ဖြစ်ခဲ့သူ ဗြိတိသျှ မြေတိုင်း အရာရှိ ဆာ ဂျော့ ဧဝရက်ကို အစွဲပြု၍

ဧဝရက်တောင်

ဧဝရက်တောင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ တိဗက်လူမျိုးတို့က ထိုတောင်ကို"ချိုမိုလွန်းဂမား"ဟု ခေါ်ကြ၏။ "မယ်တော်ဘုရားမ"သို့မဟုတ်"နှင်းဘုရားမ"ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

ဧဝရက်တောင်သည် မိုင် ၁၅၀၀ ခန့် ရှည်လျားသော ဟိမဝန္တာတောင်တန်း၏ တစိတ်တဒေသ ဖြစ်၏။ တနှစ်ပတ်လုံး ဆီးနှင်းထူထပ်စွာကျပြီး လေပြင်းများ တိုက်ခတ်ခြင်း၊ မတ်စောက် ချွန်ထက်သော ကျောက်ဆောင်များရှိခြင်း၊ မကြာခဏ မုန်တိုင်းများကျခြင်း၊ မြူဆိုင်းခြင်း၊ တောင်ထိပ်ပိုင်း၌ အောက်ဆီဂျင်ဓာတ် နည်းပါးခြင်းတို့ကြောင့် တက်ရန် ခက်ခဲလှသော တောင်အဖြစ် ကျော်ကြားခဲ့သည်။

တက်ရောက်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသော တောင်တက်အဖွဲ့ များစွာအနက် ကာနယ်ဟန့် ခေါင်းဆောင်သော ဗြိတိသျှတောင်တက်အဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးသာလျှင် ၁၉၅၃ ခု မေလ ၂၉ ရက်နေ့တွင် အောင်မြင်စွာ တက်ရောက်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုနှစ်ဦးမှာ နယူးဇီလန်နိုင်ငံသား အက်ဒမန် ဟီလာရီနှင့် နီပေါအမျိုးသား တင်ဇင်း နော်ကေးတို့ ဖြစ်လေသည်။

မျိုးညွန့်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

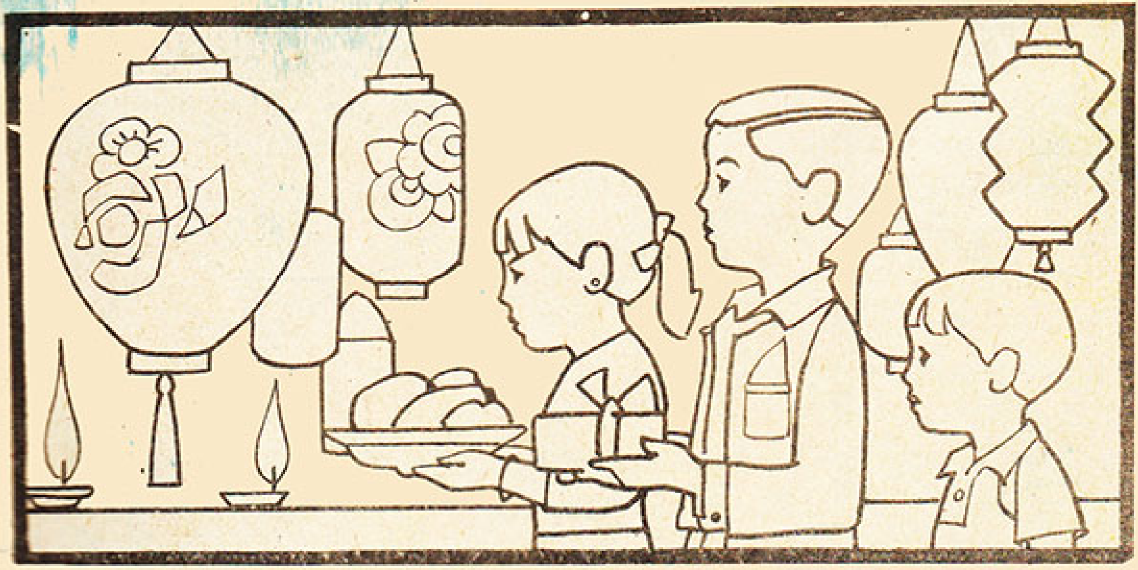

ဝါ၊ နီ၊ ပြာ၊ နက် ဆေးရောင်ခြယ်ပါ။

ဘယ်ဒါမခွဲ

အငြိမ်း(မနော)

စိုးစိုး၏ ဖေဖေသည် သကြားစက်မှ အင်ဂျင်နီယာချုပ် ဖြစ်၍ တာဝန်အရ ရန်ကုန်မှ ကချင်ပြည်နယ် သကြား စက် သို့ ပြောင်းခဲ့ ရသည်။ ထို့ကြောင့် စိုးစိုးတို့ တအိမ်သားလုံး ဖေဖေ ရှိရာသို့လိုက်ပြောင်းခဲ့ကြသည်။

ဖေဖေက အလျင်ပြောင်းနှင့်ပြီး စိုးစိုးတို့ကို နောက်မှ လာခေါ်သည်။ စိုးစိုးတို့ ရောက်စနေ့က မျက်နှာတွင် အမာရွတ်အပြည့်နှင့် ကောင်ကလေး တယောက်က ခြံဝင်း နားတွင် လာချောင်းကြည့်သည်။ စိုးစိုးမှာ လန့်ပြီး ဖေဖေ့ဆီပြေးသွားမှသာဖြင့် ဖေဖေက ရယ်နေရသေးသည်။

စိုးစိုး ကျောင်းသို့ ရောက်စနေ့၊ အမာရွတ်နှင့် ကောင်ကလေးကို တွေ့ရ ပြန်သည်။ သူ့နာမည်က "အုံးဖေ" ဖြစ်သည်။ စိုးစိုးတို့ အိမ်နား ကပင် ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ စိုးစိုးတို့ တတိယတန်းတွင် ကျောင်းသား ၅၀ ခန့်ရှိသည်။ သူတို့က စိုးစိုးကို ကြည့်၍ စကားတိုးတိုးပြောကြသည်။ သူတို့စကားကို စိုးစိုး နား မလည်ပါ။

ကျောင်းတက်ချိန်တွင် နိုင်ငံတော် သီချင်း ဆိုကြသည်။ သို့သော် သူတို့ ဘာဆိုနေကြသည်ကို စိုးစိုးမသိ။ နိုင်ငံတော် သီချင်းနှင့် တူသော်လည်း ဗမာဘာသာဖြင့် မဟုတ်။ စိုးစိုးက ဘေးမှ ကျောင်းသူ တယောက်ကို မေးကြည့်ရာ သူက "နိုင်ငံတော်သံချင်း ပအေး။ နင်တို့ဆီမှာမဆိုဘူးလား။ငါတို့ကျောင်းမှာ နေ့တိုင်းဆိုရတယ်" ဟု ပြန်ပြောသည်။

ညနေကျောင်းဆင်း၍ အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် စိုးစိုးက သည်ကျောင်းတွင် မနေချင်၊ ဖွားဖွားတို့ထံ ပြန်ပို့ပေးရန် ဖေဖေကို ပြောမိသည်။ ဖေဖေက အချိန်ကြာလျှင် သမီး ပျော်သွားလိမ့်မည်ဟု ပြောပါသည်။

စိုးစိုး မပျော် သော်လည်း ကျောင်း ဆက်တက် ရသည်။ အချိန် ကြာလာသောအခါ စိုးစိုးမှာ သူငယ်ချင်း တယောက် ရလာသည်။ သူသည် ကချင်မလေးဖြစ်၍ သူ့နာမည်မှာ "ဖော်ဒဲကော့"ဖြစ်သည်။ဖော်ဒဲကော့ကြောင့် စိုးစိုးမှာ နိုင်ငံတော်သီချင်း တပိုင်းတစပင် ရနေပြီဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်သီချင်းကို ကချင်ဘာသာဖြင့် သီဆိုထားကြောင်းပါ သိလာရသည်။

ဖော်ဒဲကော့မှာ ကျောင်းနှင့် နီးသောကြောင့် စိုးစိုးနှင့် ကျောင်း ရောက် မှ တွေ့ရလေသည်။ စိုးစိုးသည် ကျောင်းသို့ စက်ဝင်းမှ နေ၍ တယောက်တည်း လာ ရ သည်။ စိုးစိုး ကျောင်းသွားချိန်တွင် အုံးဖေလည်း ကျောင်းသွားချိန်ဖြစ်၍ စိုးစိုးကို စကား လာပြောလေ့ရှိသည်။ သို့ရာတွင် စိုးစိုးက သူ့မျက်နှာမှ အမာရွတ်များကို ကြောက်၍ စကား ပြန်မပြောမိ။ ဖော်ဒဲကော့အား အုံးဖေကို ကြောက်ကြောင်းပြောပြမိလေသည်။ ဖော်ဒဲကော့က အုံးဖေအကြောင်း ပြောပြသည်။သူတို့အိမ်တွင် သူအကြီးဆုံး ဖြစ်၍

ထမင်းဟင်းချက်စဉ် မီးလောင်သဖြင့် သူပါ မီးလောင်ခံရကြောင်း ပြောပြသည်။ သည်တော့ သူ့ကို စိုးစိုး သနားသွားသည်။ သူစကားလာပြောတိုင်း ပြန်မပြောမိသည်များကို နောင်တ ရမိသည်။

စိုးစိုးတို့ ပထမအစမ်း စစ်လေသည်။ ဘာသာတိုင်းတွင် အမှတ် ကောင်း သော် လည်း သင်္ချာတွင် အမှတ် နည်းနေသဖြင့် စိုးစိုးစိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသည်။ အုံးဖေက တတန်းလုံးတွင် ပထမ ရသည်။ သင်္ချာ အမှတ်ပြည့်ရသည်။ စိုးစိုးသည် ဝမ်းနည်းလွန်း၍ ညနေအိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ ခြံထောင့်မှ သရက်ပင်အောက်တွင် သွား၍ ထိုင်နေမိသည်။

"စိုးစိုး"

ခေါ်သံကြား၍ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ အုံးဖေကို တွေ့ရသည်။ သည်တခါတော့ အုံးဖေကို စိုးစိုး မကြောက်တော့ပြီ။

"နင် ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်"

"သင်္ချာမှာ အမှတ်နည်းလို့ ဝမ်းနည်းတာပေါ့"

"ဒါများဝမ်းနည်းစရာလားဟယ်။ နင်နဲ့ငါ အတူတွက်ကြတာပေါ့။ နင် မသိတာတွေ ငါ ပြပေးမယ်လေ။ ဒါဆိုယင် နင် သင်္ချာ တော်လာမှာပေါ့။ ဝမ်းမနည်းပါနဲ့ဟယ်"

စိုးစိုးက သဘောတူလိုက်သည်။ ထိုနေ့မှစ၍ စိုးစိုးတို့ အိမ်တွင် ညနေတိုင်း အုံးဖေနှင့် အတူ သင်္ချာတွက်ကြသည်။ စာ ကျက်ကြသည်။ အိမ်ချင်း နီးသဖြင့် ကျောင်း သွား တိုင်း အုံးဖေက စိုးစိုးကို ဝင်ခေါ်လေ့ရှိသည်။ စိုးစိုးကစောလျှင်လည်း အုံးဖေကို ဝင်ခေါ်သည်။

ကျောင်းတွင် ဖော်ဒဲကော့နှင့် ဆုံကြသည်။ စိုးစိုး၊ အုံးဖေ၊ ဖော်ဒဲကော့တို့သည် အခင်ဆုံး သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်လာကြသည်။ သည်ကျောင်းမှာ နေရသည်ကိုလည်း စိုးစိုး ပျော်လာသည်။

တနေ့ မုန့်စားဆင်းချိန်တွင် စိုးစိုးတို့ သုံးယောက် ကျောင်းရှေ့ရှိ ချယ်ရီပင်အောက်၌ ထိုင်ကြသည်။ စိုးစိုးက အုံးဖေနှင့် ဖော်ဒဲကော့အား

"ငါလေ ကျောင်းရောက်စက လေ– နင့်ကို သိပ်ကြောက်တာ ဘဲ။ ကျောင်းမှာပျော်လဲမပျော်ဘူး။ နေလဲမနေချင်ဘူး။ အခု တော့ နင် တို့ နှစ် ယောက် ကြောင့် ငါ သိပ်ပျော်တယ်။ ဒီကျောင်းမှာ အမြဲ နေတော့မယ်။ နင်တို့နဲ့ငါ မခွဲတော့ဘူး"

အုံးဖေက အမာရွတ်များကြားမှ ပြုံးသည်။ ဖော်ဒဲကော့ကလည်း

"ငိုင်မုန်း နန်းထယ်ထဲ့ အင်ခနာအင်ငိုင်– ငါ နင်တို့နဲ့ မခွဲပါဘူးဟယ်"တဲ့။

သီတင်းကျွတ်ချိန်

သီတင်းကျွတ်လျှင်၊
ရွှေကြာပန်းတို့၊
ဝေဆာတင့်ဆန်း ပွင့်ကြပြီ။
ဗုဒ္ဓရှင်တော်၊ ဝတီ နန်းက၊
လူ့ပြည်စခန်း မြန်းကြွချီ။
ဖြူနီပြာဝါ၊ ကုသိုလ်မီးတို့၊
ရှုလို့မညီးထိန်ဝေစီ။
ကျင့်မြတ်သံဃာ၊
ထေရ်ရဟန်းတို့၊
လိုရာခရီးလမ်း မြန်းနိုင်ပြီ။
မိဘနှစ်ဖြာ၊ ဆရာသမားကို၊
ပူဇော်မှုများ ပြုကြသည်။
ကောင်းကျိုးရည်မြှော်၊
ဆုံးမစကားတို့၊
မှတ်သားကျန လိုက်နာမည်။
လိုက်နာမည်၊ လိုက်နာမည်။ ။

မောင်တင်စိုး (သစ်ရာကောက်)

R. 517

ခိုင်ပန်းစုံ

ပင်ယံထက်၌ ရွှေကော်ဇောကြီးလွှမ်းခြုံထားသည့်ပမာ ပန်းမဲဇလီပင်တို့ ပင်လုံးကျွတ် လှပဝေဆာစွာ ဖူးပွင့်ကြသည်။ ဧပြီလတွင် တကြိမ်၊ စက်တင်ဘာလတွင်တကြိမ် တနှစ်လျှင်နှစ်ကြိမ် ဖူးပွင့်ကြသည်။ သို့သော် အပင်အားလုံး တပြိုင်နက်တည်း ပွင့်ကြသည် မဟုတ်ပေ။ အုပ်စုတစုတွင် ဖူးနေဆဲ၊ အခြားအုပ်စုက အပွင့်များဖြင့် ဝေဆာနေ၍ တခြားအုပ်စုကမူ သီးကင်းများပင် ထွက်စပြုနေတတ်လေသည်။ တနည်းအားဖြင့် ဆိုရလျှင် တနှစ်ပတ်လုံး ပန်းမဲဇလီပင်တို့သည် တပင်မဟုတ် တပင် အနည်းနှင့်အများ ဖူးပွင့်နေလေသည်။

ဖေဖော်ဝါရီလမှစပြီး ပြာသာဒ်၏ဘုံအဆင့်ဆင့်နှင့်တူ၍ အဖူးအများအပြား ပါရှိသော ပန်းခိုင်များ ပေါ်ထွက်လာသည်။ သံချေးရောင်ကတ္တီပါလုံးကလေးများနှင့် ဆင်သော အဖူးများသည် အရင်းပိုင်းမှစ၍ တဖြည်းဖြည်းပွင့်အာကြသည်။ အဝါရောင်ရှိ၍ ခပ်တွန့်တွန့်နေသော ပွင့်ချပ်ငါးခု ပါရှိသည့် အပွင့်များသည် အရင်းပိုင်း၌ နီညိုရောင်အကွက်ပါသည်။ ထိုးထွက်နေသောဝတ်ဆန်တံများသည် လိမ်မော်သွေး ဖြစ်သည်။ သို့သော် အနံ့သင်းသော အပွင့်များသည် ကြာကြာမခံ။ မနွမ်းမီပင် ကြွေကျ၍ မြေပြင်ထက်ဝယ် ရွှေကော်ဇောကြီး ဖြန့်ထားသည့်နှယ်။

ဒီဇင်ဘာနှင့် ဇန္နဝါရီလများတွင် ကြေးနီရောင် အသီးတောင့်များကို သီးလေသည်။ တပင်လုံး အရွက်များ ကြွေသွား၍ မကြာမီ ရွက်သစ်နုများ ထွက်လာပြီး ရက်သတ္တ တပတ်ခန့် ကြာလျှင်ပင် စိမ်းလန်းစိုပြေလာတော့သည်။ အရွက်အလက်များမှာ ရွက်ပေါင်းဖြစ်၍ မဲဇလီရွက်နှင့် ဆင်ဆင်တူသော်လည်း ပို၍ သေးငယ်သည်။

ပန်းမဲဇလီပင်တို့သည် မလေးကျွန်းဆွယ်နှင့် သီဟိုဠ် (သီရိလင်္ကာကျွန်း) တို့၌ မူလ ပေါက်ခဲ့သည်။ ရှင်သန်ကြီးထွားလွယ်၍ ပေ ရှစ်ဆယ်ခန့်အထိ မြင့်နိုင်သော သစ်ပင်ကြီးမျိုး ဖြစ်လေသည်။

တင့်တင့်

၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

Click below link

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/